

Den fra Bornholm vil jeg sige, at efter de Udtalelser, der ere komne fra den højtærede Justitsminister, tror jeg, at vi, der ville have noget reelt ud af denne Sag, og som ogsaa ville have noget virkelig ud af den, ikke kunne være utilbøjelige til at gøre et Forsøg paa det Grundlag, thi den højtærede Justitsminister har nu klart og tydeligt udtalt, at hvis vi ville krasfalde de Regler, der ere givne i vor Vædring, som den nu lyder, saa skulde det kun være for et Aar, og den højtærede Justitsminister vilde være villig til i næste Samling — jeg foresætter selvfølgelig i god Tid — at forelægge et Lovforslag til Revision. Jeg er nemlig ogsaa enig med den ærede Minister i, at vi ikke skulde lade Loven gælde for et Aar, men indsætte en Bestemmelse om, at den skal revideres, inden et Aar er omme, og jeg haaber, at den højtærede Minister da vil forelægge et Lovforslag i saa betimelig Tid, at der virkelig bliver Vejlighed for det da nedsatte Udvalg til at modtage de statistiske Oplysninger, vi nu mangle. Hvis vi følge den ærede Minister, forekommer det mig ganske vist, at saa ere vi komne til Grænsen, og saa vil jeg ogsaa antage, at han kan føre Forslaget igennem i Landsstinget, thi kan han ikke det, saa vil jeg ikke være med til at sælge mine Væbler uden videre. Men kan han have Haab om, at Loven i denne Form kan føres igennem i Landsstinget, vil jeg gerne være med at gennemføre det Fremstridt, som det vil være. Det var kun de Bemærkninger, jeg havde at gøre. Der er jo nu ikke andet at gøre for at naa den Vej, end at man maa stemme for Udvalgets Vædringsforslag, som de foreligge her, og saa ere vi jo allerede — jeg røber vel ingen Udvalgshemmelighed ved at sige det — af vor ærede Formand indfaldte til et Møde i Udvalget efter Mødet her, saa vi gøre jo vor yderste Flid for at saa dette Lovforslag ført igennem. Men jeg haaber saa, at den højtærede Justitsminister ikke vil stille yderligere Fordringer end dem, han har antydnet ved denne Behandling.

Ordføreren (M. Nielsen): Det glæder mig, at der ikke er nogen principiel Uoverensstemmelse mellem den højtærede Minister og Udvalget. Det, som er Hovedsagen i Vædringerne, er jo dette, at Udvalget har holdt paa, at Afgiften skulde sættes efter bestemt Takst og efter stigende Skala. Jeg tror saa til Gengæld at kunne sige dette — i det jeg i øvrigt kan henholde mig til, hvad jeg om dette Punkt har udtalt — at man heller ikke i Udvalget har været saa absolut sikker paa, at den Bestemmelse, man

her har opstillet, var den korrekte. Det er virkelig heller ikke at robe Udvalgshemmeligheder, naar jeg siger, at der ved Møderne stadig fra forskellige Medlemmer er fremkommen en Tvivl om, at man virkelig har fundet det rette. Og det er jo saa naturligt og paaskønnelsesværdigt, at den Tvivl er kommen frem, thi det statistiske Materiale, der laa til Raadighed for de Forarbejder, man skulde gøre, var virkelig ikke saa rigt og stort, som det burde være, naar man skulde fastsætte aldeles bestemte Takster. Hvad jeg her sidst sagde, vil jeg have henvendt særlig til det ærede Medlem fra Bornholm, som, tror jeg nok, ogsaa i sine Udtalelser her kom frem med lidt af Betænkningerne lige over for de Bestemmelser, der ere foreslaaede i Vædringsforslaget under Nr. 1. Men da nu den højtærede Justitsminister har antydnet en Maade, hvorpaa man kunde saa Sagen ordnet uden i nogen Maade at lægge en for stor eller for længe gældende Myndighed over i Justitsministeriets Hænder, haaber jeg, at man allerede til tredje Behandling skulde saa Sagen ordnet saaledes, at den kan forelægges til Vedtagelse her ved tredje Behandling i en lidt ændret Skikkelse, men dog med Principperne bibeholdt.

Da ingen yderligere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Underændringsforslag under Nr. 1 uden for Betænkningen til Vædringsforslag under Nr. 1 i Betænkningen af Bajer:

I den ny Affattelses 1ste Linie ændres „herefter erholder“ til: „faar“, og i 9de—10de Linie „Haandsalg“ til: „Haandsalg“. Vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget med de vedtagne Vædringer saalydende:

1) Paragraffen affattes saaledes: „Enhver, der faar Tilladelse til Drift af personlige — ikke salgbare — Apoteker, hvad enten de ere ældre eller nyoprettede, forpligtes til at udrede en aarlig Afgift, naar den aarlige Omsætning udgør 10,000 Kr. Afgiften fastsættes saaledes: Af en Brutto-Omsætning paa 10,000 Kr. svares 4 pCt. af den Del, som er indbragt ved Salg efter Receipt, og 2 pCt. af Haandsalg. For hver 10,000 Kroners Meromsætning forøges Afgiften med henholdsvis $\frac{3}{10}$ og $\frac{3}{20}$ pCt., indtil Afgiften er steget til $14\frac{1}{2}$ pCt. for Salg efter Receipt og til $7\frac{1}{4}$ pCt. for Haandsalg.“ Vedtoges uden Afstemning.